د مونټې کرسټو نواب

د الیگزانډر ډوما اثر

خلاصه: صفیه حلیم

۲۰۱۰ م

د ۱۸۱۵ م کال په سر کی یوه بېړۍ د فرانسې د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دی کی سپاره زیات خلک، بره هغی غونډۍ لیدو ته ودریدل چې د سمندر په منځ کی لکه د یوی لوې او توری بلابنکاریده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چې په اوبو کی یې لاره تنگه کړی وه. کله کله به بېړۍ له دی سره وجنگیدې او غرقې به شوې. دا غونډۍ بدمرغه نومیده اوپه بیړیو کی سپاروخلکو ددی په اړه ډول ډول کیسې جوړی کړی وې. خو نن دبېړۍ مشرډاډمن و چې داسی به څه نه پېښیږي، ځکه دده سره یو تکړه ځوان ایډمنډ ډانټې ددی چلونکې و او هغه وخت دده ترڅارنی لاندېبېړپه مهارت یې دابېړۍ ساحل ته ورسوله. بېړۍ به په ژورو اوبو کی ولاړی وې او خلک او مالونه به یې تری په وړو کشتیو کی زمکی ته اوړل کیده.

کله چې وړی کشتۍ دی بېړۍ ته ورنږدې شوی نویولوړدنگ سړی د کپتان خونې ته سروربنکاره کړو او هلته ناست کس دده په لیدو ورته هرکلې ووېل، بیا یې تری وپوښتل چې دی ولې دومره خفه ښکارېدو. هغه کس چې ډانټې نومېدو،ورته ووېل چې د بار اوړونکي بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی وخومالونه یې خوندي مارسېل ته رسولې و. ډانټې دبېړۍ څو کسانو ته امروکړو چې بادبان دی وتړي . هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

تجارموریل نومېدو اود ډانټي په خبره خوشاله معلومېدو. د بېړۍ محاسب ډېنګلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته دډانټي صيفتونه کول. موریل ډانټي ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نوهغه دبېړۍ لنګر د اچولو امر وکړو.

موريل د ډانټي نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ايلبا" جزيرې کی ولې ايسارشوي و. ده ورته ووېل چې پخواني کپتان ده ته يو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوريدوموريل ورته نږدی شو او وې وېل، نو تا د باچا سره وليدل ، ډانټي ووېل هو ، دی پخپله بېړۍ ته راغلو اوورسره يې خبری وکړی او هغه دده نه د بېړيو په اړه پوښتنې هم وکړې. موريل ورته ووېل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانټې د بندر د چارواکو سره ليدو ته ورغلو.

ډينګلر دموريل خوا ته راغی او ورته يې ووېل، ډانټي درله هغه ليک درکړوچې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. موريل ووېل، که ده ته چا ليک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانټي په راتګ ډينګلرغلې شو.

موريل. اوس خو اوزګار شوې چې راسره د ماښام ډوډۍ وخورې.

ډانټې. زه معذرت غواړم، نن نشي کيدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی ليدلی او دی به راته په انتظار وي.

موريل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي يې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دې، خو يوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلې ملګری دی دری واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېړۍ به کله راځي.

ډانټې. هغه می ملګری نه ده، زما چنغله ده.

موريل. ښه ښه نوردی نه ايساروم. تا راته بېړۍ او ددی مال خوندي راورسوو او په ګټه کی به درله يو څه برخه درکړم چې پلار ته يې ورکړی.

ډانتې. نه صيب. زما پلارغريب سړی دی. هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ما خپله وظيفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کی مې درنه معاش اخستی دې.

مورېل. ته ډېرايمانداره کس يې. خو دا راته ووايه چې کپتان ايکلر دمرګ نه وړاندی درته زما لپاره يو ليک خو نه و درکړی؟

ډانتې. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د ليک ليکلو جوګه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه يو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

موريل. واده لپاره؟

ډانتې. هو. لومړې واده کوم او بيا به پاريس ته ځم.

مورېل. ډېر ښه. هر څومره رخصت چې اخلې، واخله. دا مال به په يوه نيمه مياشت کی له بېړۍ ښکته کيږي، نو ترهغی اوزګار يې. خو يوه خبره ده چې شپږ. اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پرغاړه اخلی.

ډانتې. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د وياړخبره ده.

مورېل. که زه ددی بېړۍ خاوند وې نو اوس به می درله په اسنادوټاپه لګولې وې، خو زه يو شريک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانتې. زه ستاسو مننه څنګه وکړم؟ د خپل پلاراو د مرسيډيز له خوا هم درته مننه وايم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

مورېل. ته با استعداد کس يې او ستا په شان خلک بايد لوړمقام ته ورسيږي.

ډانتې دمورېل په وړی کشتۍ کی کېناستو او د بندر په خلکو کی ورک شو. په بېړۍ کی ډينګلر د تجار سره کېناستو او هغه کرکه چې د ډانتې په

صيفت يې په زړه کې راټوکيدلې وه، په خوړو تورو يې د ډانتې غوږ کې لکه د ګبين توی کړل.

ډانتې د ښار له څو کوڅوپه تېرېدو يووړوکي کور مخ ته ودرېدو. ددی په يوه کوټه کې يې پلار اوسيدوچې هغه وخت بهرپه برنډه کې ولاړ و او ده ته يې شا وه. ډانتې خپل لاسونه تری تاو کړل او پلار يې په غيږ کې ونيولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلاريې نورهم کمزوری شوی و. خو د زوې په ليدو دی خوشاله شو او دواړو خبريپيلکړې. ډانتې دده د کوټې الماری پرانستی چې وګوري پلاريې څه ته اړتيا لري نو هلته د خواړولپاره يې څه ونه موندل. ده پلارمخ ته پيسې کيښودې چې اوس به ددوي حال ښه شي او دې به ورته يو خدمت ګار ونيسي چې ساتنه يې وکړي. خو پلار ورته ووېل چې دی هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ددوي ګاونډې هم دده د غږ په اوريدو راښکاره شو اوپه ميز ايښو پيسو ته يې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته ګاونډې ولاړو اوکله چې ډانتې د مرسيډيزليدو ته روان شو نو ګاونډي يې د ډينګلر سره وليدل. ورته يې ووېل چې د ډانتې له خبرو داسی ښکاري چې دی به ارو مرو دبېړۍ کپتان شي. ډينګلر په دی خبره نورهم خفه شو اوډانتې ته يې په زړه کې کينه زياته شوه.

پيغله مرسيډيز د خپل کورپه باغ کی د ځنګلي ګلونو په راټولولو بوخته وه. له دی څو ګامه ليرې د لرګي په چوکۍ په تورو جامو کی يوښکلې ځوان ناست و چې کله نا کله به يې له دی سره خبره وکړه. دی ته يې ووېل، ګوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي.
مرسيډيز ورته په قهر ووېل، يو وارمی درته ووېل فرنانډ، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترګه ګورم. دا خبره ولی بيا بيا کوې؟ فرنانډ ورته ووېل، ته خو خبره يې چې زمونږ په ټبر کی رواج دی چې پخپلو کی واده کوو. زه په پوځ کی يم او ښاي زه درته غريب ښکارم ځکه ته د يو شته من سړي په انتظار يې. مرسيډيز ورته ووېل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مينه لرم او هغه له تا هم غريب دې. فرنانډ تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې ووېل، زه د ايډمنډ ډانتې سره مينه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرنانډ ورته ووېل،که ډانتې مړ شو نوبيا ؟ مرسيډيز

ووېل، بیا به دا هم مړه شي. په دی وخت کی ایډمنډ دانټي باغ ته راغلو نو مرسیډیز لکه د ګل وغوړیده خو فرناند د زخمي مار په شان ورته کتل. ډانټې د هغه په اړه وپوښتل نو مرسیډیزووېل، دی زما ورورفرناند دی. ډانټې د هغې لاس ونیولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وینم. مرسیډیزموسکی شوه اوډاډ یې ورکړوچې فرناند دهغی تربور و او د دښمنۍ لپاره نه وراغلی."

څوشېبې وروسته فرناند د ښار په یوی کوڅه کی ناهیلې روان و چې یو چا ورباندی غږ وکړو. ده ولیدل چې د ډانټې ګاونډې د کپتان ډېنګلر سره د میخانې مخ ته ناست و، شراب یې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره یې کېنولو. په څو شېبو کی دوي دواړوفرناند ته د ډانټې په اړه لمسون وکړو. ډانټې او مرسیډیز د یو بل تر څنګ له هغې لاری تېر شول نو ډینګلردوي ودرول او د واده په اړه یې پوښتنې وکړې. ډانټې ووېل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کی به واده وکړي او په دریمه ورځ به پاریس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترګو پناه شول نوډینګلرد فرناند نه پوښتنه وکړه چې مرسیډیز پری څومره ګرانه وه. هغه ورته ووېل چې ډېره، نو ده ووېل، "که زه ستا په ځای وې نو د ډانټې په خیټه کی به می چاقو منډلی وې. "فرناند ورته ووېل، زه دا نشم کولی ځکه که ډانټې مړشو نومرسیډیز به هم ځان وژني. ډینګلر په دی وخاندل، "ښځې دا واي خو هیڅوک ځان نه وژني." ده فرناند ته ښه ډېر شراب ورکړي و اود وخت په تېریدوهغه د شرابو په نشه نه پوهیدو چې څه واي.

ډینګلرد میخانې یوخدمتګار نه کاغذ او قلم د روشناي سره راوغوښتل اوفرناند ته یې ووېل چې د خپل ګس لاس سره ورباندی ولیکي چې، ډانټې د ایلبا په جزیره کی د ایمپراتور نپولین سره لیدلي و او د هغه له خوا یو لیک پاریس ته اوړي. دی د هغه غندنه کوي او ثبوت یې دا دی چې که د ډانټې تالاشي وشي نو هغه لیک به پیدا کړي.

په بله ورځ د ښارپه یو هوټل کی دایډمنډ ډانټې اود مرسیډیز د واده میلمستیا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د ډانټې دبېړۍ ملګري ورته

راغلي و. موربل چې راورسیدو نوټولو لاسونه وپړکول. مرسیډیز نن له نورو ورځوډېره ښکلې شوې وه او ډانتې ورته په کتلو نه مړیدو. ډینګلر، د ډانتې ګاونډي اود فرنانډسره جوخت ناست و خوفرنانډ ناارامه و.څو شېبې وروسته دده رنګ ژیړشو او خوا یې ګرځیده نو دمیلمستیا له خونې بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول میلمانه راپاسېدل چې په کلیساکی د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دی وخت کی یو لوړغږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دی پخپل ځای کښېني.

د هوټل په دروازه د پولیسو مشر ولاړ واو دده په لیدو موریل ورته ووېل، څه خبره ده؟

دپولیسو مشر ووېل چې ددوي ایډمنډ ډانتې پکارو. ټولو ډانتې ته وکتل نو دی راپاسېدو او وې وېل، زه ایډمنډ ډانتې یم. څه راته وایئ؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وې وېل چې معامله جدي وه او دی به تاڼې ته ورسره ځي. مرسیډیزبې هوشه شوه او ډانتې ورله اوبه ورکړی نودا هم هلته په کرسۍ یې کښېنوله. هلته څو کسانو او موربل پولیس ته خواست وکړو چې ډانتې به په بله ورځ به درشي، نن یې واده دې خو دوي وونه منل . ډانتې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بیرته راشي او څو ځوانانو دی ګاډي ته بدرګه کړو. مرسیډیز د واده په جامو کی کړکۍ ته ولاړه او په اوښلنو سترګو یې ورته په مخه ښه ووېل. ډانتې ورته له ګاډي په زوره ووېل، زه به ژربیرته راشم.

موربل د ډانتې د خلاصون لپاره پولیس ته ولاړوخوهغوي دده ضمانت ونه منلو . دی بیرته راغلونو په انتظار میلمنو ته ووېل چې په ډانتې د نپولین سره د اړیکوتورلګېلی دی او هیڅ امکان نشته چې دی به د واده لپاره راشي. د ډانتې د پلار ګاونډي ډینګلرته وکتل او وې وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پولیسو ته هرڅه ووایم چې پرون موڅه وکړل. ډینګلر ورته ووېل، غلی شه که نه نوته او زه به هم پکی راګیر شو. فرنانډ د مرسیډیز لاس ونیولو او دا یې کورته بوتله.
د مارسېل یوی ماڼۍ په خونه کی ډانتې ناست و. دده په اړه یو لیک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دی کی لیکلي و چې ده نپولین ته یو لیک وړی او بل یې دده له خوا په پاریس کی چا ته راوړی و. نپولین

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و.
قاضي نواب وېلفورټ نومېدواو دډانټې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسودمشرنه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی څو نه و. پولیس ورته ووېل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی ښاغلې مورېل هم راغلو اوقاضي ته یې ووېل چې ایډمند بی ګناه و او دده کسانواشتباه کړی وه. قاضي ورته ووېل چې دی به پخپله وګوري. دننه دده په میز د کاغذونو ګېډۍ ایښې وه چې پکی د ایډمنډ ډانټې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانټې د پوښتنو په ځواب کی ووېل چې ددوي بېړۍ د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نپولین ته یولیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی وچې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته ووېل، چې دی څوک دښمن لري نو وې وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولې ورسره دښمني وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولې تلو، ده ووېل چې دبېړۍ مړکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووړي.
د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریږدیدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و ، دې یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه ووېل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخارۍ ته ورنږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانټې حیرانه پاته شو. قاضي ورته ووېل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووایه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لرې؟ ډانټې ورته ووېل چې دی هیچا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته ووېل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کیږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژربه یې خوشې کړي.
ډانټې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظارتېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په ګاډي کی دې کښني. دی په ارام ولاړو او کله چې اس ګاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالۍ احساس یې وکړو. ښاي دې به خپلې بېړۍ ته ورشي. دی په وړی کشتۍ کی کښېنول شو او ترډېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړۍ له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

چې چرته يې بيايي؟ هغوي ورته ووېل، ژربه خبرشي. له ليرې يې د مرسيډيز کورليدو چې تراوسه هم د هغې د کوټې رڼا بله وه. ده د محافظانو مشرته زارۍ وکړې چې ورته ووايي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډۍ په نښه کړه چې ورباندی پخوانۍ بندي خانه جوړه وه. په دی کی به يواځې سياسي بنديان ساتل کيده او ډانتې هک پک پاتې شو چې دی په کوم جرم هلته ورليږل کيدو. محافظ ته يې ووېل، زه نه محاکمه شوی يم، نه راباندی جرم ثابت شوی دی، تاسود چا په امرما بندي خانې ته ووړئ؟ نږدی وه چې ده په سمندرکی ټوپ کړی وې خو محافظ پری پوهه شو. دده د سترګو په اشاره دوو کسانو راګير کړواو د کشتۍ په فرش يې پړ مخی واچوو.

غونډۍ ته په رسيدو هغو دوو کسانو دی له کشتۍ راپورته کړو او په راښکلو يې بره بندي خانې ته ورسوو. نورکسان د ټوپکو سره بدرګه دده شاو خوا روان و. د دی بندي خانېدېوالونه لوړاود تيړو نه جوړ و. ډانتې ځوشبېې په يوه کوټه کی وساتل شو او بيا يو کس راغلو چې دې خپلی خونې ته يوسي.

په دی خونه کی په زمکه پروړايښي و چې دده د ويده کيدو لپاره و. يو لوښي کی اوبه او يوه اوچه ډوډۍ يې ورته ورکړل او لويه اوسپنيزه دروازه يې ورپسی وتړله. ډانتې سهارد بندي خانې د مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. خو ورځې په مياشتو واوختی او هيڅا له ده سره ونه ليدل. دی به په کوټه کی ټوله ورځ لکه د ليونو ګرځيدو او کله کله خو ډوډۍ هم تری پاته وه. هغه محافظ چې په لومړۍ ورځ يې ليدلې و، کله کله به له ده پوښتل چې څه غواړي نو ده به د مشر سره د ليدو ووېل. هغه به ورته وېل چې دا امکان نه لري. خو که ده شرونکړو نو کيديشي په يو څو مياشتو کی يې ووينې.

ډانتې يوه ورځ ورته ووېل چې د څو پيسو په بدل کی دی مرسيډيز ته يو پيغام يوسي خو محافظ ورته ووېل چې که دی ونيول شو نو د نوکرۍ نه به يې وشړي. خو ډانتې تل هم دا غوښتنه کوله. يوه ورځ محافظ راغې او ورته يې ووېل چې نن به دمشر سره ووينې خو کله چې دې ورسره ولاړو نودوو کسانو ټينګ ونيولو اود بندي خانې په ته خانه کی يې واچولو چې پکی تکه توره تياره وه.

د بندي خان نه بهر مرسيډيز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانټې په اړه معلومات وکړي خو هغه ورته ووېل چې د هغه معامله دده له ګوتو وتلې وه.
د ډانټې د بندي کيدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبريدواو د نوی باچا دربار ته يې عرضي کوله، په پاريس کی د باچا تخت نسکوراوحکومت بدل شو. نپولين سل ورځې باچاهي وکړه او پخوانې باچا يو وارې بيا په تخت کېناستو.
د زندان په تياری خونی کی د ډانټې يونيم کال پورا شواو يو ځل مشر دده ليدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنی ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه يوې بلی خونې کی بند کړی شو. هغه اوس د خلاصيدو هيڅ هيله نه لرله او له ځان سره يې هوډ وکړو چې که خواړه پريږدي نو ژربه له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کی دی دومره کمزوري شو چې زيات وخت به د خوب په حال کی پروت و.
يوه شپه ددېوال نه وراخوا يو بل غږ يې واوريدو، داسی لکه چې څوک په تيږ هدېوال وهي. ده فکروکړو چې موږکان يا بل ځناوربه وي. خو دا غږ تردريو ساعتونو اورېدو. دده هيله پيدا شوه چې ممکن يو بندي د تښتيدو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان يې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وې. خو بيا يې چرت ووهلو چې کيدې شي چارواکي په يوه خونه کی ماته شوې دروازه جوړوي.
په بله شپه هم دا غږ په يو ټاکلي وخت پيل شونو ايډمنډ يوه تيږه راواخسته او خپلدېوال يې پرې دری واری وټکوو.ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ايښې و خو بيا يې هغه غږ نه اوريدو. ده سهار ډوډۍ وخوړه او د غږ د اوريدو په انتظار شو. دری ورځې هم داسی تېرې شوې. په څلورمه ورځ محافظ ورته ډوډۍ راوړه او ولاړو نو ده بيا ددېوال د ټکيدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې يوچا په دېوال کی سورې جوړوو. ده خپل کټ لهدېواله ليرې کړه او اخوا ديخوا يې وکتل چې يو شي سره دېوال وتوږي خو هيڅ ورسره نه و. ده د اوبو چيني جګ په زمکه وغورځوو او مات يې کړو. نوری ټوټې يې په خپل ځاې پريښودې او يوه يې ددېوال نه د خاورې ويستلو لپاره وکاروله. خودېوال د تيږې جوړ و او د چيني په ټوټه يې څه نشو کړې. سهار ده خپله بستره ددېوال سره کړه او محافظ ته يې ووېل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جګ مات شو. هغه ماتې ټوټې ليرې نکړی او بل جګ يې ورته راوړو.

ډانتې په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سيمنټ توږل او په دريو ورځو کی يې يوه خښته رابرڅيره کړه. په څو ورځو کی دی د خښتې د خوځولو جوګه شو. په دی وخت کی هغه ددېوال نه وراخوا يو انساني غږ واوريدوچې له ده سره يې خبری کولې. دا سړې ايبي فاريه نومېدواو له ډانتې يې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته ووېل.

ايبي. زه اته کاله کيږي چې په دی زندان کی يم. خو دا راته ووايه چې تادېوال په کوم ځاې کی توږلې دې؟

ډانتې. له زمکې سره او زما د کټ شا ته دی.

ايبي. ستا خونه کوم لوري ته خلاصيږي؟

ډانتې. دننه دهليز کی چې مخ يې غولي ته دې.

ايبي. ما څومره لويه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پينځلس ميټربره مې دېوال سورې کړې دې. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دې.

ډانتې. په دی خو به ته د سمندر لوري ته تلې.

ايبي. هم دا مې غوښتل او که داسی شوې وې نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزيروته مې ځان رسولې وې.

ډانتې. دومره ليری به دی لامبو وهلې شوی؟

ايبي. خداې به توان راکړی وې. خو ته اوس نوردېوال مه توږه.

په راتلونکو څو ورځو کی دی دواړو بنديانو هغه وخت ددېوال له سوري يو بل سره خبری کولې چې محافظان به تللي و. بيا يوه ورځ ايبي ددېوال خښتې ليرې کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانتې دده په ليدو دومره خوشاله شواودې يې کړکې ته بوتلو چې مخ يې ووينې. ايبي يو سپين ږيري سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد يې لرلو. هغه لومړې دېوال معاينه کړو چې ددی خښتې به څنګه بيرته اږدې چې محافظ پری شکمن نشي. ده ډانتې ته ووېل چې د تيږې د توږلو او د سوري د جوړولو لپاره يې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپنې يوه ټوټه يې دکټ له لرګو نه بيل کړی او چاقو يې تری جوړکړی و.

ايبي فاريه د اطاليې اوسيدونکې ولوستې سړې او په څو ژبو کی يې خبری کولې شوې. ده ډانتې ته ووېل، زه هر وختې د خپل ځان د ښه کولو

لپاره کارکووم. پخپلو کميسونو مې ليکنې کړي دي، ځان ته مې قلم او رنګ پيدا کړي دي. ډانتې ورته ووېل، رنګ دی څنګه جوړکړو؟ ده ووېل، "زما د خونې په يوګوټ کی پخوا يوه بخاري وه چې وروسته يې بنده کړه. ما وليدل چې د هغی سره د سکارو او د ايرو ټوټې وې. دا مې ميده کړل او په لړو اوبو کی می په ګډولو تری ښه رنګ جوړکړو." ډانتې ته يې ووېل، ته هم په دی زندان کی پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب يا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانتې د خپلې خونې له دېوال هم هغسې خښتې ليرې کړې چې ايبې فاريه ورته چل ښودلې و او دده خونې ته ولاړو. ايبې د وخت د معلومولو لپاه د لمر يوه وړانګه ورته په ګوته کړه چې ددېوال په بيلا بيلو برخو راتاويده او په دی توګه ده په دېوال دساعت نښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکی سورې کړې او هغه ټول شيان يې د خښتوشا ته پټ کړي و چې څو کالو راهيسې يې پرې دېوال توړلو. ده خپل کميسونه په وړو وړو برخو شلولي و او وربانديې د اطاليې تاريخ ليکلې و. ډانتې تری پوښتنه وکړه چې دومره کار به يواځې د ورځې په رڼا کی کولې شوې. ايبې ورته ووېل، "ما ځان له ډيوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ. له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بيله کړم او هغه د ډيوې د بلولو لپاره کاروم." دا چې ګوګړ يې له کومه کوو نو ايبې ووېل، ما دوي ته وېلي دي چې زه د څرمنې په ناروغۍ اخته يم او سلفر ته اړتيا لرم. دوي راته معمولي سلفرراکوي چې زه يې د اوربلولو لپاره کارووم. ډانتې چې څومره د ايبې خبری اوريدې د انساني ذهن او استعداد په اړه يې معلومات هم زياتيدل.

بيا ايبې د ډانتې کيسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کی زندان ته راغلې و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو يې ترې پوښتنه وکړه چې دده په ورکيدو ترټولو زياته ګټه به چا ته شوې وي. ډانتې چری په دی اړه سوچ نه و کړې. خو اوس يې ووېل، که دی نه و نو کپتاني به ډينګلر ته رسيدلې وې. بيا يې ورته د ليک په اړه ووېل چې لوی څارن وال ته چا ليکلې واو خط يې کوڼ و. ايبې خپل قلم راواخستو او په ګس لاس يې يو څو توري په تيره وليکل نو ډانتې حيرانه پاته شو. هغه ليک په هم دې خط ليکل شوې و. ايبې تري د مرسيډيز په اړه وپوښتل چې ايا بل څوک داسی و چې له هغې سره يې واده غوښتو. ډانتې د فرنانډ نوم ياد کړو. خو ايا دا ليک به فرنانډ

لیکلي وي نو ډانتې ووېل، "نه هغه به زه وژلې وې خو دا کار یې نشو کولی دومره ولوستې نه و." ایبې د نورو کسانو په اړه هم پوښتنې وکړې او د قاضي د لیک د سیزلو په خبره یې ورته ووېل، " ته ډېر ساده یې. په لیک چې کوم نوم لیکلې و هغه کس زه پیژنم چې ستا د قاضي پلاردی او د نپولین ملاتړیې کوو. قاضي لیک ددی لپاره وسیزلو چې پلار یې د بغاوت په تور ونه نیول شي، ددی په بدل کی یې ته تورن کړې او دلته یې راواستولې."
په هغه شپه ډانتې پخپل کټ ناارامه پروت و. له ده سره څومره خلکو دوکه کړی وه او دی تری هیڅ خبرنه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل یې چې له بنده ووځي اود ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ایبې سره خپل احساسات شریک کړل نو هغه ورته ووېل، "د وینو تویولو نه هیڅ نه جوړیږي. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به څنګه ووځې؟" ډانتې ورته ووېل چې یوه ورځ به محافظ ونیسي، پړ به یې کړي او له خونې به ووځي. خو ایبې ورته ووېل، "بهربه نورمحافظان درته ولاړ وي او دوي به دې د نیولو سره مړکړي. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کی به دې واچوي او تراوسه چې دې څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي.
په دی دواړو بندیانو یو کال نورهم تېرشو او په ګده د تیښتې په پلان یې بیا غوروکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته یې د لاری ویستلو کارپېل کړو. ډانتې د ایبې فاریه نه د اطالوي ژبې زدکړه اود علم او د پوهې رڼا ترلاسه کوله. دوي د لرګي اود ټوکر په تړلو یوه زینه هم جوړه کړی وه. خو یوه شپه ایبي فاریه سختې تبې ونیولو. ډانتې دده په وینا د کټ په بازو کی پټ د دارو یووړوکې بوتل ورته په خله کی وڅڅوو اوډېرناهیلې خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کی یوډاکټر د ایبي علاج کوو. یوه ورځ ډانتې دده خونې ته ولاړو نو ایبې په کټ ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه یو تاو شوی کاغذ او یوه قطب نما راویستل. بیا یې ورته ووېل چې دا د یوې خزانې نقشه ده چې د مونټې کرسټو په ټاپو کی پټه ایښې ده. ډانتې ورته د زوې په شان ایسیدو او په دی څو کلونو کی ده ورته څرګند کړل چې د باور وړاو نیک انسان و. بیا یې ده ته ووېل، په هغه حال کی چې زه له زندان تا سره یو ځای ولاړ نشوم او ته ووتلې، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

بیا یې ده ته د خزانې ټول تاریخ بیان کړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه لیدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتنونو کی لیکلي دي. خلک په دی خبره به وخاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتې ددی ټاپو په موقعیت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو واري له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتې غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو یې واوریده نو نقشه او قطب نما یې واخیستل او ددېوال د سوړې نه خپلې خونې ته راغلو.

په بله ورځ ایبې د ډانتې په لاسونو کی ساه ورکړه اودې خفه او ناهیلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته یې د خپل دېوال سره غوږ ایښې و چې د محافظانو غږ واوري چې دوي څه کول.

د زندان مشرمحافظانو ته امروکړو چې دده مړې دې په یوې بوجۍ کی بند کړي اونیمه شپه یې جنازه وکړی. څوشېبې وروسته یو چا د ایبې مړې له کټ لیرې کړو اوبوجۍ کی یې واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو دانتې چرت وهلو چې دی بیا یواځې شوی و. تردېره وخته ده د خپل ژوند او د ایبې د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر یوی نتیجې ته ورسیدو. دی د ایبې خونې ته ولاړو او د هغه مړی یې له بوجۍ راوویستو. هغه یې خپلې خونې ته بوتلو او په کټ یې سملولو، څادر یې پری وغوړوو. کوټه یې هم هغسې پریښوده اوڅو شیان یې پخپلو جیبونو کی کیښودل. دی د سوړې له لارې د ایبې خونې ته ولاړو او په هغه بوجۍ کی یې ځان بند کړو چې د ایبې مړې پکی ایښې و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ایبې کوټې ته رادننه شول او بوجۍ یې راواخسته.

یو محافظ. څومره دروند دی. دی خودېر سپین ږیرې او کمزوري ښکاریدو.

بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زړیږي نو هډوکي یې درنیږي.

یو. تا د بوجۍ سرتړلې دې؟

بل. له دی ځایه ولې دومره وزن یوسو؟ هلته نږدې به یې وتړو.

یو. ته ښه واې.

افسر. (د پښو په دربۍ) یوه رڼا راوړۍ چې بوجۍ وتړو.

بل. صیب ، دومره وزن به بس وي؟

افسر. هو دا بس دی. له پښو سره یې وتړۍ چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

يو. هوا ښه نه ده او څپې هم په زور دي.
بل. هو. ايبې به نن ښه لامبو ووهي. (ټول خاندي)

په څو شېبو کی ډانټې خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کی د پورته کيدواحساس وکړو او له خلي يې يوه کريکه ووتله. په سمندر کی د غورځيدوسره ده په لاس کی نيولې چاقو سره د بوجۍ سر پرانستې اود پښنو وزن يې پريکړې و. پخوا له دی چې دی د اوبو تل ته ورغلی وې ، ده په اوبو کی لامبو ووهله. دی خبر و چې د سمندر په وړوټاپوانو کی په کوم يو خلک نه اوسيدل او هغې کی يو ته يې مخه کړه. د ازادۍ د احساس سره د هغه وجودنوی توان موندلی و. ده د يو ټاپو په غار کی لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته يې کتل.
دده نه لږ ليرې يوه وړه کشتۍ په طوفان کی چپه شوی وه اود خلکو چيغې يې اوريدي شوې. دده لپاره اوس دا فيصله کول و چې هم هلته په ټاپو کی پټ شي او که يوې لوې بېړۍ ته ځان ورسوي چې ليرې د مارسېل په ساحل يې لنګر اچولې و. په دواړو کی دده دنيول کيدو خطر و. که په ټاپو کی ايساريدو نو خبر نه و چې ژوندې به پاتې شي او که نه. د چپه شوې کشتۍ نه يو څو شيان دده په لوري راغلل چې د ملاح (ماښو) يوه خولۍ پکی وه. ده لاس وروړاندی کړو، دا خولۍ يې ونيوله او په سر يې کړه. بيا د ماتې کشتۍ په يوه تخته يې ځان واچوو او ورو ورو هغه لوې بېړۍ ته ورنږدې شوچې د ساحل نه ليرې روانه وه.
اوس د سهار رڼا خپره وه ، دی راپاسيدو اوبېړۍ ته يې خپله خولۍ وخوځوله. د لوې بېړۍ نه دوه کسان په وړی کشتۍ کی ورته راغلل او دې يې له اوبو وويستلو. دی دومره ستړې و چې بې هوشه شو او چې سترګې يې وغړولې نو د لوې بېړۍ په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه ليرې راوتلې و. ډانټې د دی اطالوي بيړۍ کپتان ته خپله کيسه تېره کړه چې دې د يو ټاپو اوسيدونکی و اوپه چپه شوي بېړۍ کی يې کارکوو. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووېل چې کولې شي چې ددوي لپاره کاروکړي.
کپتان ورته راضي شو نوده خپله ږيره او ويښته وخريل. د زندان د ټاپو په سر په شين اسمان سپين لوږې ښکاريدو چې د يوی توپې د ډز نه وروسته راپورته شوی و. دا د يو بندي د تيښتې اعلان و او دبېړۍ کپتان د ډانټې

مخ ته وکتل خو ده دشرابو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پرى شک ونشو.
هغه بېړۍ یوه ورځ وروسته د مونټې کرسټو له ټاپوتېره شوه او ډانټې غوښتل چې د ایبې خزانه پکی ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر یې عادت شوي و. کومې بېړۍ چې ده ته پناه ورکړی وه د قاچاق وړونکو وه او یوبندر کی وربانده ډزی وشوې چې ډانټې یې ټپي کړو. خو دی خوشاله و چې په زندان کی نه و. دوه نیمې میاشتې هم دغسی تېرې شوې او ډانټې په بېړۍ کی څو ملګري جوړکړل چې یو پکی جیکب نومېدو.
د خپل قرارداد د پاې ته رسیدو نه وروسته کپټان ته یې خواست وکړو چې یوه کشتۍ دی ورله ورکړي چې دی د مونټې کرسټونومی ټاپو لیدل غواړي. دده سره یو څو کسان هم مله و. خو هغسی چې ایبې فاریه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانټې په دی ټاپو کی داسی زړې کنډوالې ونه موندلې چې پکی د یوی خزانې درک شوې وې. ده پخپل ټوپک یوځنګلي اوزه وویشتله او جیکب ته یې ووېل چې د نورو ملګرو سره دا په اور وریت کړي ترڅو دې د ټول ټاپو جاج واخلي. دی په بره روان و او اخر د یوې غونډۍ په سر چې ورسیدو نو ښکته په ساحل ورته خپل ملګري د وړو وړو نانځکو په شان ښکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو میاشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شې، له بنده وتل و خو اوس د خزانې لټون ورته مهم و. انسان څومره ژرخپل بده ورځ هیره کړي، ددی اندازه ورته اوس وشوه.
ده د ټاپو هری تیږې ته کتل او چارچاپیره وګرځیدوخو هیڅ نښې یې ونه موندلې. دده ملګرو چې اوزه پخه کړه نو یو هواي ډز یې وکړوچې ډانټې راښکته شي او له دوي سره ډوډۍ وخوري. دی ښکته په منډه روان وچې یو ځاې یې پښه واوړیده او راپریوتو.
په مونټې کرسټو نومی ټاپو کی ډانټې په یوې ژوری کندی کی ټپي پروت واو دده ملګرونشوکولې چې راوېباسي. ده خپل ځان څو ګامه لیرې یوې تیږې ته رسولې و چې وربانډی واښه ټوکیدلي و. دده ملګرې باید په هغه ماښام بیرته لوې بېړۍ ته تللي وې. نو یو څه خواړه او اوبه یې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپټان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووېل، داسی ښکاري چې دډانټې پوښتۍ ماتې شوې دي. دی

پخپله په بلی کشتی کی کښیناستو او د ډانتي د ژغورلو لپاره ولاړوخو هغه د خوځولو نه و. ډانتې دوي ته مننه وکړه او وې وېل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندې راویستلو نو بیا به یې ووینې.
ببېړۍ یوه اوونۍ وروسته راګرځېده نو جیکب ووېل ، زه به خپل ملګري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانتې ورته ووېل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي اوډېر ژربه پخپلو پښو ودریږي. کله چې دده ملګري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تبرسره یې د هغې تیږې شاوخوا تورړل پېل کړل چې ده پرې ډېره وهلې وه. هغه دا هڅ وهلې و چې ددی تیږې شا ته به څه وي نو ځکه د ټپي کېدو پلمه یې وکړه. د تیږې شا ته ده یوه لاره ومونډله چې دننه یوغارته تللې وه. هم هلته یې د لرګي یو تابوت ولیدو چې پکی د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایبې فاریه ورته نښې ورکړې وې.
په شپږمه ورځ چې ببېړۍ بیرته ټاپو ته راغله نو ډانتې دخپلو ملګرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې ووېل چې دی اوس پخوا نه ښه و. دده له مخ داسی هیڅ نښې نه وې څرګندې چې ګوندې دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلې وه. دی ببېړۍ ته یوړل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملګرو نه بېل شو او یو زرګر ته یې څلوردانې واړه الماس وښودل. دی ویریدو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرګر تری پوښتنې وکړي خو هغه هیڅ وونه وېل او دا یې ترې په پینځه زره فرانک واخستل.
ډانتې څو ورځې د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتې شو او جیکب ته یې ووېل چې دده یو تره مړشوی دی چې په میراث کی یې ورته پیسې پریښې دي. په هغو پیسو ده یوه زړه ببېړۍ واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه او هغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنۍ او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.
ده یوه بله ببېړۍ هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راوړلو کاریې پېل کړو. دا ببېړۍ په هره پیره کی د مونټې کرسټو ټاپو سره به ارو مرو ودرېده. ډانتې به څو ساعته په دی ټاپو ځان له تېرول او ورو ورود خزانې ټول توکي یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل.
میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمړ واو د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړینې دې حیرانه نشو خو د

مرسیډیز په اړه نه پوهیدو چې هغه به چرته وي. څو ورځې وروسته دی پخپلې بېړۍ کې د مارسېل بندر ته ورسیدو او د ګمرک کسانو ته یې د انګلستان پاسپورټ ورښکاره کړوچې دده نوم نواب وېلمورپړی لیکلې و. په بندرکې دده ځینې شناخته کسان اوس هم په کار اخته و خو هیچا دی وونه پیژندلو.

ډانتې د خپل پلارکورته ولاړو چې اوس بل څوک پکې اوسیدل اوله خفګان یې په سترګو کې اوښکې راغلې. ده د پلار په کور کې څوشېبې تېرې کړې اود ګاونډي په اړه یې پوښتنه وکړه نو خبر شو چې هغه اوس په یو بل ښار کې سراې جوړکړې او هم هلته اوسیدو. ډانتې د هغه سراې درک معلوم کړو اوپه یو اس ورته روان شو.

د سراې خاوند د لوې دروازې نه بهر سړک ته کتل او د مشتریانو په انتظار و چې په اس سپوریو کس یې ولیدو. هغه چې رانږدې او له اس ښکته شو نوده یې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممکن یو پادري و. هغه ته د هرکلي نه وروسته ترې پوښتنه وکړه چې څه خدمت یې وکړي. پادري چې هوسا شو نو له ده یې پوښتنه وکړه چې څوارلس کاله پخوا یو کس د ایډمنډ ډانتې په نوم یې پیژندلو؟ د سراې خاوند ورته ووېل، هو هغه څنګه نه پیژنم، زما ملګرۍ و. هغه مظلوم په یو جرم نیول شوی و او هم هلته په بندي خانه کې مړشو. پادري ووېل، "ډانتې چې مړ کیدو نو زه یې د کټ سره ولاړوم او وروستي دعاګانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستیو شېبو هم دا وېل چې دی بې ګناه زندان ته اچول شوی و. ما ته یې یو الماس راکړوچې یو بوډا د خپل خدمت په بدل کې ده له ورکړی و. دا الماس پنځوس زره فرانک بیه لري اوما سره دی." دا یې ووېل او له خپل جیب یې یو ډبلې راویستلو چې پکې د الماس یوه ښکلې ګوته ایښې وه. پادري ووېل، " دا یې امانت راکړو چې خرڅ یې کړم او په مارسېل کې په پینځو کسانو یې وویشم چې یو پکې ته یې." سړی وریږدیدو او رنګ یې والوتو. پادري ووېل، "هغه بل کس ډینګلر، دریم چې وېل یې دده رقیب فرنانډ و. خود چنغلې نوم یې رانه هیر شو." سراې والا په تلوسه ووېل، " مرسیډیز.مرسیډیز!"

پادري ووېل، " هو... هم دغه نوم یې راښودلی و. پینځم د هغه پلار و چې نن خبرشوم، مړ دی. غواړم ته راته ووایې چې هغه څنګه مړ شو." سراې والا په جوش ووېل، "ولې نه. زه د هغه ګاونډي ووم. خلکو وېل چې هغه د

زوې له غمه مړشو او ډاکټر ویل چې کولمې یې خرابې وې خو ما لیدل چې هغه زوړسړې د ولوږې د لاسه مړ شی و." پادري ټکنې شو او وې ویل، "دا څنګه نړۍ ده چې یو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولی. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخی زه تا ته درکړم نو دا ووایه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانتې د نیول کیدو په اړه ورته ټوله کیسه تېره کړه او دا چې څنګه ډینګلرپه ګس لاس لیک ولیکلو او فرنانډ هغه لوی ځارن وال ته ورواستوو. د مرسیډیزپه اړه یې ووېل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته یې ووېل چې له دی سره دی ولاړ شي خو هغه د زوې په انتظار و. موریل هم څو واری ددوي کورته راغلو او د ډانتې پلار یې له ځانه سره د اوړلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.
پادري تری د موریل پوښتنه وکړه نو سرای والا ووېل، "هغه اوس یو خوارسړی دی، کاروبار کی یې تاوان وکړو، لور یې کویژده ده خو خسرګنی یې د غریب سړي لورنه غواړي. زوې یې په پوځ کی دې. په وروستي ځل دی د ډانتې پلارکورته ورغلی و او یو سوررنګ وریښمینه بټوه چې پیسې پکی وې ، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پریښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."
د پادري په پوښتنه هغه ووېل چې فرنانډ او ډینګلر په مزو کی دي. ډینګلر د موریل په واسطه د هسپانیې په یو بانک کی کارپېل کړو او د بانک د مشرلوریې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس یې بله ښځه کړی ده چې د باچا د یو مشاورلوروه. دی میلیونردې، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړی شوی دی. فرنانډ په پوځ کی جګړن واو د باچا د محافظانو په ډله کی و. یو جنرال چې د باچا مخالف و، دی ځان سره کړواو نصیب یې ښه و چې بل حکومت ورله ددی غدارۍ په بدل کی دروند انعام او نوابي خطاب ورکړل. دی د ډینګلر ملګرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دې. اوس د مورسرف نواب په نوم یادیږي او مرسیډیز یې میرمن ده. دوي یو زوې لري چې البرټ نومیږي.
پادري د الماسو ګوته د سراې خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددی حقدار نه ګڼي. بیا یې تری د هغې سری وریښمینې بټوې غوښتنه وکړه چې موریل دده پلار ته پریښې وه.
څو ورځې وروسته د مارسېل د ښار وال دفتر ته یوانګریزتجار ورغلو او هلته یې د موریل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره یې کاروبار کوو.

دی خبرشو چې هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وړی اودېوالي شوی و.
هغه تجارچې په اصل کی پخپله ډانتې و، ښار والی ته خواست وکړو چې دی هغه شرکت اخلي. کله چې له ده پوښتنه وشوه چې څومره کمیشن به اخلي نو ده ددفتر مشر ته ووېل، زه د پیسو په ځای یو څه معلومات غواړم.
مشر. کوم ډول معلومات مو پکار دي؟
تجار. تاسو د بندي خانو مشر هم یئ؟
مشر. هو صیب، له تېرو پینځلسو کالو مې دا دنده پر مخ بیولې ده.
تجار. تاسوزندان ته د تلونکو او د خوشې کیدونکو نومونه هم په دوسیه کی لیکئ؟
مشر. هو په دی کی مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي. تاسو د چا په اړه معلومات غواړئ؟
تجار. ما زدکړی په کور کی کړی دي اود اطالیې ایبي فاریه په نوم استاد راته راتلو. وروستو خبر شوم چې هغه بندي شوی و، که د هغه په اړه څه معلومات لرئ.
مشر. دا سړی زه ډېر ښه پیژنم. روغ لیونی و. څو میاشتی کیږي چې مړشو. دده له مړینې سره یوه ډېره عجیبه پیښه تړلې ده. یو بل بندي چې ډانتې نومېدو، دده خونې ته یې سورې کړی و او د ایبې په کفن کی یې ځان بند کړو. هغوي چې دا کفن په سمندر کی وغورځوو نو خبرشول چې د ایبې مړی وو دده په خونه کی پرت و.
تجار.ډېره عجیبه کیسه ده.
مشر. دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولې شئ چې په ارام یې وګورئ، زه به په بله کوټه کی د مورېل د شرکت اسناد تیارکړم.

په هغه دوسیه کی د ایبې فاریه پرځای ایډمنډ ډانتې خپله پانه پرانسته. هلته په ده لګېدلې توراو د موریل عرضي وه. په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه . هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته کړو. ده د مورېل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د ښار والی له دفتر ووتلو.
یو کس د ښارپه کاروباري مرکزکی د مورېل شرکت دفترته ورغلو او ځان یې ورته د یو کمپنی د استاځي په توګه معرفي کړو. دی د موریل دفتر ته یوړل شو چې اوس سپین ږیرې او پخپل میز د دوسیو په ګیډی یې کار

کوو. ده ته يې د کپتاستو ووېل او پوښتنه يې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاځي ورته ووېل ستاسو د شرکت ټول پورزما شرکت له خوا پري شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له ښار والی نه مې راوړل. موريل سترى ښکاريدو او وې وېل،" زه خبر يم چې څه کم درې لکه فرانک راباندې دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسې نشته چې تاسو ته يې درکړو. زما يوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکې ده او د هغې د مال کتلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پيسې درکړو." استاځي لا په ځواب کې څه نه و وېلي چې د موريل د دفتر نه بهرڅوک په منډه بره راوختل او دروازه يې پرا نسته. د موريل ځوانه لورجولي چې سترګي يې له اوښکو ډکې وې دننه راغله او پلارته يې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندرکې غرقه شوې وه.
د موريل په دفتر کې دبېړۍ د ډوبيدو په خبرمايوسي خپره شوه نو هغه انګريز تجارچې په اصل کې ډانتې و ورته د څلورو مياشتو نور وخت ورکړوچې خپل پورورته پريکړي. بيا يې د موريل لورجولي ته ووېل، يوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا يو ليک راشي. په هغې کې هرڅه چې ليکلي وي هم هغه وکړه. جينۍ ورسره لوزوکړو او دی له هغه دفتر ولاړو.
څلورمياشتې تېرې شوې او موريل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان يې وژلې وې چې د هغه لورجولي يو ليک تر لاسه کړو. په هغې کې ورته د ټول پور لپاره پيسې ورکړی شوی وې. د موريل د لور واده لپاره ورته يو قيمتي الماس او يوه بېړۍ هم ورکړی وه. دا هرڅه د ډانتې له خوا وشول چې اوس د مونټې کرسټو نواب په نوم پيژندل کيدو. خو موريل خبر نشو چې مونټې کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولې لرله.
په اوړي کې د پاريس د شته من ټبردوه ځوانان چې يو يکی البرټ نومېدو، د سيل لپاره روم ته په بېړۍ کې د مونټې کرسټوټاپوکی ښکار لپاره ايسار شول. هلته يوڅو کسانو ورته ووېل چې دا ځاې د يو نواب دی او دوي د هغه ميلمانه دي. په روم کې د مونټې کرسټو نواب ورته ښه ميلمستيا وکړه . دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر شته من کس و. دوي د نواب سره ملګری شول او په يو ځاې کې هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرټ ژوند وژغورلو. پاريس ته دبېرته تګ نه وړاندی البرټ نواب ته بلنه ورکړه چې

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتگ هغه ورته د ډوډۍ میلمستیا وکړه او مونټې کرسټو په ډېرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکی د یوی ځوانې میرمنې انځور په لیدوهغه هیښ شو. ځوان ورته ووېل چې دا د هغه موروه خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات څرگند نکړل خو ځوان ورته ترډېره وخته د مورخبری کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغبړوکړو خو ډانټې یې وونه پیژندلو.
کله چې د البرټ مورراغله نو د نواب مونټې کرسټو په لیدو یې رنگ ژیړشو. خو خپل ځان قابو کړو اوده ته یې مننه وکړه چې د زوې ژوند یې ورته ژغورلې و. د مونټې کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانۍ اخستې او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینگلر میرمنې د نواب مونټې کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انگلستان اوسیدونکی وخو نوابي ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تگ راتگ پېل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینگلراوس د یو بانک مشر واو دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لگولې وې. مونټې کرسټو پخپلې سرمایې د بازارانډول وران کړو اوډینگلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتنې یې سرمایه ضایع کړی وه.
اخوا د ډانټې د پلارگاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرگر ته ولاړو نو ورسره په بیه وران شو. د دواړو ناندرۍ په جنگ واوختې او ده زرگراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانټې دده مرستې ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیښتې لاره ورویستله. خو گاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملگري سره د مونټې کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملگري ووژلو او پخپله هم ټپي شو. په دی حالت کی ډانټې دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسي بل جرمونه وکړل. ددی وېنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرگند کړو چې دی په اصل کی ډانټې و. هغه وخت گاونډي د خداې نه بخښنی غوښتلي او هم په هغه حال مړ شو.
فرنانډ مونډیگو چې اوس د نواب " مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غدارۍ خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوې یې هم خبرنه و.

خو یوه ورځ دپاریس په یوی ورځپاڼي کی راپور خپورشوچې شل کاله پخوا د یونان یوه کلا د فرنانډ په محافظت کی وه، خوده په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسلیم کړی وه. د هغه کلا مشریې وژلې او دده لور یې لکه د مینځې په بازار کی خرڅه کړی وه. هغه جینۍ چې هیډي نومیده ددی ټولو کیسو شاهدي په محکمې کی ورکړی وه . په کومې ورځپاڼی کی چې دا خبرچاپ شو، هلته د البرټ یو ملګري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه یې وربښکاره کړه.

البرټ. زه غواړم چې ته سبا یو بیان چاپ کړی چې د یونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟

البرټ. فرنانډ زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوې شوې دې.

بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دښمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټنې وړخبردی. ښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکی ووشي.

البرټ. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه یې دفاع ته اړتیا ده. زه درته وایم چې دا بیان دی سبا ته خپور شي که نه...

بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنګ راسره کوې؟

البرټ.هو، هو ، جنګ به وکړم.

بوشامپ. ګوره، ګوابښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي راليږلې او يا چا په رسمي توګه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرټ.سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړې راواستوې چې زمونږ د جنګ ځاې وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، اې...ودريږه..(البرټ ځي)

څوورځې وروستوبوشامپ د يونان سفر وکړو اوپه دی اړه يې معلومات راټول کړل. ده د البرټ سره وليدل او هغه ته يې څو اسناد وړاندی کړل چې پکی دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته ووېل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرګندوي چې پايله يې د مورسرف د کورنۍ په تباهۍ وه. البرټ ټول کاغذونه وسيزل او دواړوملګرو روغه وکړه.

د ډینګلر د لور کویژدنه د البرټ سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "اندریه" نومېدو، د مونټې کرسټو له خوا دې کورنۍ ته وروپېژندل شو. ډېر ژرد ډینګلر لوردانډریه سره مینه پیدا شوه. ددی کویژدنې ماتیدل د نواب مورسرف او ډینګلر کورنیولپاره د خواشینۍ سوب شو او ددواړویو بل سره ورانه شوه. ډینګلرد اندریه په اړه خوش بین و چې دې به له البرټ ښه زوم ورته ثابت شي. خومونټې کرسټو معلومات وکړل چې اندریه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دویمې میرمنې زوې و چې ده د بدنامۍ له ویرې مرګ ته پریښې و. هغه ماشوم یو خدمت ګار وژغورلو او وروسته دی یو نواب خپل زوې په توګه لوې کړو. هغه خدمت ګارد مونټې کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو یوه ورځ یې ورته د هغه ماشوم اصلیت ورڅرګند کړو. خدمت ګار په یوه قضیه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه یې ټول حال ووېلو. په نتیجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي میرمنه دومره ناهیلې شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې یې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هیڅوک ددی بدنامۍ د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوریدو نو جامې یې وشلولې اولیونې شو. خو مونټې کرسټو دده لوروېلینټاین وژغورله ځکه د موریل زوې "مېکس" له هغې سره مینه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په یوه پیښه کی ډانټې مورېل ته خپل ځان وروپیژندلو.

نواب مورسرف ته یو ورځ خبر ورسیدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غدارۍ په اړه لیکنی شوې وې. هیډي نومې جینۍ په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند یې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړوچې خپل سپیناوۍ لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونټې کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هیډي دی له محکمې لاس واخلي.

مونټې کرسټو د هیډي سرپرست و او هغه ته یې ډاډ ورکړوچې دې به یې پوهه کړي. خو هېډي له مورسرف لیدو ډده وکړه. البرټ د خپلې مور په خواشینۍ د مونټې کرسټو سره پخپله ولیدل او د ملګرتیا واسطه یې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنامۍ وژغوري. مونټې کرسټو ورته انکاروکړونو البرټ هغه ته د جنګ لپاره ننګونه وکړه.

په هغو ورځو کی دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به یو چا خپل حریف ته د جنگ ننگونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځای به دواړو کسانو د یو یو ملگرې په ملتیا بل سره جنگ کولو. د وسلې غوره کول او د جنگ شرایط به ددوي ملو پخپلو کی فیصله کول. زیات وخت به په داسی جنگونو کی خلک مړه شول. البرټ چې مونټې کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننگونه وکړه نو دده ملگرې بوشامپ دده مله شو. مونټې کرسټوموریل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونټې کرسټود جنگ لپاره ځان تیار کړو اود خپلې طماچې معاینه یې کوله چې څوک په سالون کی راننوتل او د یوی میرمنې غږ راغو چې وېل یې "ایډمنډ...ودریږه، ته زما زوې نشی وژلې." مونټې کرسټو هک پک پخپل ځاېودرېدو. هغی میرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسیډیز سپین مخ ښکاره شو. مونټې کرسټو ورته ووېل، " مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، " ستا نوم، ایډمنډ ډانټې، وگوره زه مادام مورسرف نه یم. زه مرسیډیز یم." مونټې کرسټو ووېل، "په دی نوم میرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسیډیز نه پیژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترگو کی یې اوښکی وې. ورته یې ووېل، "ایډمنډ تا به بل څوک نه پیژني خو ما په لومړي ورځ وپیژندلې، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ایډمنډ ډانټې یې، نه چې د مونټې کرسټو نواب. زما د زوې ژوند مه اخله."

مونټې کرسټو ورته ووېل، "ستازوې راته د جنگ ننگونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسیډیز ووېل، "دی زمونږ د کورنۍ د رسوایي سوب تا گڼي ځکه یې داسی وکړل. فرنانډ تا ته کوم زیان رسولې و چې تا ورپسی راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوې او ده له ما سره واده وکړو؟" ایډمنډ ورته ووېل،" تا کله د خپل میړه نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسیډیز ووېل، "زه نه یم خبره. ولې بندي شوې؟" ایډمنډ ووېل، "ځکه چې فرنانډ زما پر ضد سازش وکړو اوزما په اړه د دروغو لیک یې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډینگلر ورته دا لیک ولیکلوچې ته یې ولوستلې شې."

هغه له جیبه یو تاو شوې کاغذ راویستلو او د مرسیډیزپه لاس یې کیښودو. مرسیډیز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ایډمنډ ووېل، ته خبره یې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کی تېرکړل، څوارلس کاله...او زما پلار د

ولوړې د لاسه او زما په غم کی مړ شو. مرسیډیز وریږدیده اوله خفگان هم هلته د هغه په پښو کی په زمکی کېناسته.
مرسیډیز ایډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوې سره دجنگ نه دی لاس واخلي. دی ورته واي چې جنگ به کیږي خو دده زوې به ژوندې پاتې کیږي او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصیت ولیکلو او د جنگ لپاره تاکلي ځاې ته ورغلو. خو کله چې البرټ د خپل ملگري سره راغلو نود ایډمنډ نه یې بخښنه وغوښته ځکه ده ته موردخپل تېر ژوند ټول حال وېلي و.
په هغه ماښام مرسیډیز د زوې سره مشوره وکړه او ورته یې ووېل، زه اوس نورستا د خاین پلارسره ژوند کول نه غواړم. البرټ ته یې امر وکړو چې هغې ته یوه گاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتې ژوند د کلیسا په یوراهب خانې کی وکړي. هغې د تلو لپاره تکل کوو چې یو قاصد ورته د نواب مونټې کرسټو لیک راوړو. په دی کی لیکلي و چې شل کاله پخوا کله دې د واده لپاره له بېرې راغلو نو خپله ټوله گټه چې څوسوه روپۍ کیدې، خپلې چنغلې ته د واده لگښتونوته ساتلی وی. هغه یې د پلار د کور په باغ کی اینځر د ونې لاندې په یو وړوکي بکس کی پټ کړل. په ایمانداری گټلې دا پیسې اوس هم هلته ایښي دي او مرسیډیزکولې شی چې په هغو پیسو یو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنگه خبر شوچې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کیږي، نولیکلي یې وچې زه داډېره ښه پیژنم او باور می دې چې دا پیسې به واخلي چې په اصل کې هم ددی وې. البرټ چې مور ته وکتل نو هغې ووېل، زه به دا پیسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.
ډانتې پخپل کورکی و چې یو خدمت گار ورته د نواب مورسرف د راتلو ووېل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسیډیز ورسره لیدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوي په اړه وپوښتل نو ډانتې ورته ووېل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پریښودو ځکه د پلار د گناه بدل له زوې نشم اخستې. مورسرف چې دا واوریدل نو رنگ یې ژیړ شو.
ورته یې ووېل، "په دی حالت کی باید د هغه پلار تا سره جنگ وکړي ځکه ته زما دښمن یې. خوزه دی تر اوسه نه پیژنم چې ته څوک یې؟ دومره خبر یم چې زما له تا نفرت دی." ډانتې ووېل چې دی د مونټې کرسټو نواب نه بلکه ایډمنډ ډانتې و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باوریې نه کیدو

چې د یو ژوندي سړي سره خبرې کوي. ډانټې ورته ووېل، "ما سره ستا د جرمونو څو شواهد اوس هم شته چې یوه پکې ستا د جنرالی د ګټلو په اړه دی، ښاغلي فرنانډ. خو ترټولو لوی ظلم تا د هغې معصومې جینۍ او ما سره کړی دې چې د واده په ورځ دی له یو بل نه بېل کړل.

مورسرف د یو مات شوی کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل ګاډي کې کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کې له ګاډي ښکته او په پښو روان شو. ده په تیاره کې ولیدل چې میرمن او زوې یې د کراې په یو ګاډي کې کېناستل خو ځان یې ورته ښکاره نکړو. هغه ګاډې لا لوې سړک ته نه و رسیدلې چې د مورسرف په لوی ماڼۍ کې د طماچې یو ډز واوریدل شواو د یوی کړکۍ شیشه پرې ماته شوه. خدمت ګاران چې د نواب کوټې ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستۍ سلګۍ وهلې.

ډینګلرخپله ټوله سرمایه په ونډو کې بایللې وه او د پیسو د تر لاسه کولو یوه لاره ورته دا ښکاره شوه چې د بانک دمشرپه توګه د خپلو اختیاراتوناوړی ګټه واخلي. ده له بانک پیسې وویستلې او فکر یې دا وچې هر وختی ښې ډېرې پیسې یې وګټلی نوبانک کې به یې کیږدي. خو ده هغه پیسې هم وبایللې او له دی وېرې چې څوک پرې خبر نشي، مونټې کرسټو ته لاس وغځوو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره یو پلان جوړکړو او کله چې یې ورسره ولیدل نو ډاډ یې ورکړو چې دی په نورو ملکونو کې هم شرکتونه لري او کولې شي چې یو سند ورله ورکړی او بل ځای نه پینځه میلینه فرانک ترلاسه کړي.

دینګلر په پټه له پاریس لومړی بیلجیم ته وتښتیدو او بیا اطالیې ته ولاړو. د شرکت څانګې ته ورغلو او د نواب اسناد یې ورښکاره کړل چې د پېسود ورکړی په اړه و. هلته نه یې ټولی پیسې نغدی تر لاسه کړی اوډېر خوشاله بیرته روان شو. په لاره یو وړوکي سرای کې یې دمه وکړه او د سرای خاوند "پاپینو" نه یې د ډوډۍ په اړه وپوښتل.

پاپینو. تاسوچې خوړل غواړئ راته فرمایش وکړئ، هرڅه لرو. چرګ، مهي، د پسه کباب..

ډینګلر. نن شپه به مونږچرګ وخورو.

پاپینو. اې...هلکه..صیب ته چرګ راواخله.

ملازم. (ډوډ ې راوړي) صیب دا مو چرګ او دا دی چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

ډینګلر. دا میز مو څومره مردار دې، (چړه او پنجه رااخلي) خو خیر زه
وږې یم.
پاپینو. صیب، زمونږ اصول دې چې مشتري نه د ډوډۍ خوړلونه وړاندې
پیسې اخلو.
ډینګلر. عجیبه اصول دی. څومره پیسې کیږي؟
پیپینو. دا یو چرګ په پنځوس زره شو، او ډوډۍ مولس زره. د شرابو پیسې
به یو نیم لک شي.
ډینګلر. دا څه کیسه ده؟ د پیسې ارزښت مو لږ دې او که ما دوکه کوئ؟
پاپینو. صیب ، مونږ هم په دی بیه ډوډۍ ورکوو، که تاسو پیسې نه لرئ نو
بل ځاې ولاړ شئ.
ډینګلر. اوس په دی شپه کی به چرته ځم؟

په بله ورځ ډینګلر قصد وکړو چې له هغه سراې ووځي خو خبر شو چې
سراې د غلو اډه وه او دی هلته لکه یرغمل ساتل شوی و. هغه ددوي له
مشر سره د لیدو غوښتنه وکړه. مشر راغلو نو ورته یې ووېل چې که
غواړي له دی بنده خلاص شي نو پینځه لکه فرانک تاوان به ورته
ورکړي، ځکه دی خبر شوی و چې هغه له یو شرکت دا پیسې اخستې او
ورسره وې. ډینګلرانکار وکړو او وې وېل چې که یو میلین اخلي نو وربه
کړي. د غلو د مشرپه امردی په یوه ته خانه کی بند کړی شو او په څلورمه
ورځ د ولوږې له کبله دده وجود لکه د مړو ښکاریدو. د پېسو د تاوان یې
دومره غم وکړو چې ټول ویښته یې سپین شول.
یوه شپه ده خداې ته زاری کولې او له ځان سره لګیا و چې که دومره پیسې
ورسره نه وې نو اوس به په ازاده هوا کی یې ساه اخیستې شوه. په هغه
شېبه یې یوغږ واوریدو چې تری پوښتنه وکړه ایا دې پخپلو کړو پښیمانه و.
ډینګلر په حیرانۍ پوښتنه وکړه د څه پښیماني؟ یو چا ورته ووېل، چي ده د
پیسو په حرص کی د خپلو پردیو ټولو سره جفا کړی وه. ډینګلر ووېل، هو
زه په خپلو کړو پښیمانه یم. ناڅاپه له دېوال یو سیورې دده مخ ته ودرېدو او
خپل توره چپنه یې لیرې کړه.
دا مونټې کرسټو و چې ورته یې وېل، که داسی ده نوما ته بخښلې یې. د
ډینګلر له خلې له ویرې یوه کړیکه راوتله او وې وېل، د مونټې کرسټو
نوابه ته دلته څنګه؟ هغه ورته ووېل، " زه نواب نه یم، زه هغه څوک یم

چې تاسو راته سازش جوړکړو، تش دبېړۍ د کپتان کیدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او څوارلس کاله می په زندان کې تېر کړل، وګوره راته، زه ایډمنډ ډانتې یم. خوهغه څوک چې له تا سره په دی سازش کی مله و، ستا په څیرخوش بخته نه و. یو لیونی ګرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دی اخستې وې، ادا کړی او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شې." ډینګلر خپل مخ په لاسونو کی پټ کړو او چې اوښکې یې پاکی کړې نو وې لیدل چې مونټې کرسټو هلته نه و.
مونټې کرسټو د موریل سره ولیدل او ورته یې ووېل چې دی غواړي ټوله شته مني هم ده ته پرېږدي. خو ده ورته انکار وکړو. د موریل زوې مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وېلنټاین ژوندې وه، له مونټې کرسټو د لیدو وروسته ده ته د خپل زړه حال واي. دا چې هغه د وېلینټاین سره څومره مینه لرله. مونټې کرسټو هغه یوې بېړۍ ته ورواستوو چې وربانډې وېلنټاین دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنګه مونټې کرسټو له مرګ وژغورله او په دې بېړۍ یې د خپلی کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونټې کرسټو له ژوند خبره شوی وه او میکس ته یې ووېل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا یې ومونډله.
د وروستي دندې د تر سره کولو لپاره مونټې کرسټو پاریس کی خپل کورته راغلونوهلته هېډي دده په انتظار وه. هغی ته یې ووېل چې دا د یو نواب لور وه اوکولې شي چې په قبرص کی خپل اباي ټاټوبي ته ولاړه شي ، هلته ددی نیکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددی لپاره یې دومره څه پخپلی شته منۍ کی پریښي و چې دا په ارامه ژوند وکړی شي. ددی خبری په اوریدود هېډي رنګ وتښتیدو او مونټې کرسټو ته یې په ژړا ووېل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي اوهر څه چې ته واې هم هغسې به کیږي.
په هغه ماښام هېډي د وېلنټاین لیدو ته ورغله نوډېره دلګیره وه. کله چې هغی تری وپوښتل نو وې وېل، نواب مونټې کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تګ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته دمونټې کرسټوسره مینه لرم او له هغه جلا د ژوند تصورهم نشم کولې.
مېکس او وېلنټاین چې دا واوریدل نو هوډ یې وکړو چې دا به د مونټې کرسټوبېړۍ ته ورواستوي. هېډي ته یې ووېل چې دا یو څه وخت هم هلته

په بېړۍ کی پټه شي اوکله چې د سمندر منځ ته ورسیدل نو بیا ورته خپل ځان ښکاره کړي. دوي باورلرلو چې دمونټې کرسټو د مینې ترلاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.
ایډمنډ ډانټې د خپلو دښمنانو نه بدل اخستې و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کی اوس داسی څه نه و پاته چې خوښي یې ورله ورکړی وې.
مېکس د خپلې چنغلی وېلنټاین سره دسمندر په غاړه گرځیدو او دواړود راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. یوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې تری د مونټي کرسټو پټمن ملگری جوزف راښکته شواو ده ته یې یو لیک ورکړو. په دی کی مونټي کرسټو لیکلي وچې هغه په پاریس کی خپل کوراو نور شیان مېکس اووېلینټاین ته د واده د تحفې په توگه پریښي و. ده له مېکس یو خواست کړی و چې هېډي په پاریس کی ده او دا دی په قبرص کی خپل نیکه کورته ورسوي.
مېکس تر څو چې لیک ولوستوجیکب د لوې بېړۍ لور ته تللې و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو اوبو کی سفرپېل کړی و. مېکس او وېلنټاین یو بل ته وکتل او وموسیدل. لیرې په افق کی هغه سپینه بېړۍ روانه وه چې مونټې کرسټواو هیډي دواړه پکی سپاره و. وېلینټاین ووېل، خدای خبر چې بیا به دوي دواړه ووینو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونیولو او ورته یې ووېل، مونټې کرسټو یوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کی رانغتې ده، انتظار اوهیله.
پای